

РЕШЕНИЕ

№ 25587

гр. София, 28.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Лилия Кариева, като разгледа дело номер **6403** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], С., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет.3, офис 9, чрез адв. Г. П.-С. от САК, срещу Решение № 3679 от 03.06.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липса на предпоставките по чл.8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал.1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като постановено при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят поддържа, че има основателни опасения от преследване и заплахата за живота. Счита, че анализът на актуалната обстановка в С. е формален и не кореспондира с личната му бежанска история. Твърди, че към момента в С. е налице вътрешен въоръжен конфликт на цялата територия на страната, като административният орган не е изследвал региона на страната, в който евентуално кандидатът ще бъде върнат. Навежда доводи от решение на СЕС по дело С-465/07. Претендира се отмяна на решението.

Ответникът – председател на ДАБ при МС не взема становище по жалбата. Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното: Не е спорно по делото, че М. А. А. Х. е подал молба рег. № 16124 от 12.09.2024 г. за предоставяне на международна закрила, в качеството си на непридружен, непълнолетен кандидат. Попълнени са регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта. Личните му данни са установени с декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Впоследствие представил извадка от граждански регистър

на МВР на Сирийската арабска република, която потвърдила личните му данни.

На проведено на 09.10.2024 г. интервю кандидатът заявил, че е напуснал С. през м. юли 2024 г. заради задължителната мобилизация. Преминал нелегално през Турция и на 07.09.2024 г. влязъл в България, с помощта на трафикант. Бащата взел решението за напускане, тъй като се притеснявал от мобилизацията – от 2022 г. кюрдските въоръжени сили започнали да мобилизират когото хванат – момчета на 13 г. – 14 г. Планът бил цялото семейство да напусне С., но започнала бърза мобилизация и първо заминал непълнолетният кандидат, а след това цялото семейството напуснало за [населено място], Турция – чакали събиране на семейството в България. Заявил, че има брат с предоставен статут в Германия, при когото желае да отиде. Роден е и е живял в [населено място], който сега е под контрола на кюрдите. Не е бил арестуван или осъждан в страната си на произход, не е имал проблеми поради религиозна или етническа принадлежност, не членува във въоръжена групировка или политическа партия, не са му отправени лични заплахи. В С. учил до 11-ти клас, след това работил с баща си в строителството. През 2016 г. от ДАЕШ се опитали да го мобилизират, но не успели. От 2022 г. кюрдите също започнали да мобилизират млади момчета и затова напуснал С.. Бил е свидетел на военни действия през 2015 г., когато ДАЕШ навлезли в [населено място] имало голямо клане. Видял как убиват и обезглавяват хора. Бил свидетел и на много бомбардировки. Баща му бил задържан, бит и освободен по времето на ДАЕШ. Откакто кюрдите контролирали района от 2018 г., нямало военни действия, но започнали много отвлечения, криминални прояви, заплахи и грабежи. Потвърждава, че напуснал С. заради отвлеченията и задължителната мобилизация.

Постановено е обжалваното Решение № 3679 от 03.06.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на сирийския гражданин е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липса на предпоставките по чл.8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал.1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. В решението е прието, че за него не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, тъй като в хода на административното производство молителят не обосновавал наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход, нито е посочил причини за основателно опасение от преследване. Съобразено е, че молителят не изтъква никакви лични опасения от преследване в страната си на произход – С., а именно по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение и/или убеждение. Търсецният закрила изрично заявил, че не е имал проблеми от етнически, религиозен или политически характер. Спрямо кандидата не са установени посегателства, които да се определят като действия на преследване по чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ.

Обсъдено е изразеното нежелание на кандидата да бъде мобилизиран, но с позоваване на Глава V, пар. 167-168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН е прието, че наказанието за отклонение от задължителна военна не се счита за преследване. В допълнение, нежеланието на кандидата да бъде мобилизиран, не е съпътствано от други значими за него мотиви за напускане на страната на произход.

По-нататък в решението, административният орган е изложил мотиви, че спрямо кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, доколкото той не е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не е бил заплашен от унизително отнасяне или наказание, нито са налице данни, че в бъдеще ще бъде изложен на реален риск от въпросните посегателства при евентуално връщане в С..

Обсъдени са разширенията, дадени в Решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/07 във връзка с приложението на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, а

именно поради заплахи, присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

След извършен анализ на информацията за обстановката в С., изложена в Справка с вх. № МД-02-237 от 09.05.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, органът не е установил разширенията, дадени в решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, преценени във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

От анализа на съдържащата се в справката информация административният орган е приел, че въпреки оценяването на положението в страната като несигурно и напрегнато, не може насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно, тъй като инцидентите имали определени цели, но не били в състояние да предизвикат масов ефект. Посочено е, че кандидатът няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота му, поради което и за да са налице предпоставките за хуманитарен статут по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, безогледното насилие в С. следвало да е изключително, като каквото то не можела да се оцени. Обстановката в страната на произход била овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за населението. Не е установено кандидатът да е бил лично обект на тежко посегателство, представляващо тежка и лична заплахата за живота и здравето му, не са установени намеси в личната му сфера, вследствие на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт. За кандидата съществувала възможност за установяване на територията на С. и конкретно в [населено място], където той би могъл да се ползва от закрилата на официалните власти. Преценено е, че въпреки наличието на несигурност и нестабилност в някои части на С., там са започнали процеси на стабилизиране и функциониране на обществените услуги. Формиран е извод, че в [населено място] не съществува реален риск кандидатът да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, той може спокойно да пътува и да се установи там. В С. пребивавали негови роднини, баба и дядо, поради което можело разумно да се очаква чуждият гражданин да се установи на територията на страната си на произход.

За молителя липсвали предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на семейството му да има предоставена международна закрила в Република България. Не са установени и предпоставките по чл.9, ал.8 от ЗУБ.

В решението е обсъдена легалната дефиниция по пар.1, т.9 от ДР на ЗУБ за „трета сигурна държава“, в контекста на установеното пребиваване на кандидата в Турция, където понастоящем пребивава семейството му. Посочено е, че за него е съществувала легална възможност да легализира престоя си там, но той е взел решение да напусне единствено по икономически причини. Формирано е заключение, че за молителя Турция представлява „трета, сигурна държава“ по смисъла на пар.1, т.9 от ДР на ЗУБ, което обстоятелство също изключвало приложението на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Възможността кандидатът да се завърне в Турция, където да продължи живота си спокойно, изключвало приложението на принципа за забрана на връщането „non-refoulement“.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено на чуждия гражданин на 09.06.2025 г. Жалбата срещу него е подадена на 17.06.2025 г. - в срока по чл.84, ал.3 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.3 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка по чл.168 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган по чл.75, ал.1, вр. чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ. Решението е постановено при липса на мотиви относно висшия интерес на детето и допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неправилно приложение на закона – отменителни основания по чл.146, т.2-4 от АПК.

Към момента на подаване на молбата за закрила на 12.09.2024 г. кандидатът М. А. А. Х., [дата на раждане], е непридружно, непълнолетно лице по смисъла на пар.1, т.4 от ДР на ЗУБ и чл.2, б. „к“ и б. „л“ от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (Директива 2011/95/ЕС). Съгласно Съображение 18 от Преамбюла на Директива 2011/95/ЕС „висшият интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата директива, в съответствие с [Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето](#) от 1989 г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост. По силата на Съображение 21 от Преамбюла на Директива 2011/95/ЕС признаването на статута на бежанец е декларативен акт.

Съобразно задължителното тълкуване, дадено в Решение от 18 април 2018 г. по дело С-550/16 след като подаде молба за международна закрила в съответствие с глава II от Директива 2011/95, всеки гражданин на трета страна или всяко лице без гражданство, който/което отговаря на материалните условия, предвидени в глава III от тази директива, има субективно право да му бъде признат статут на бежанец, и то дори преди в това отношение да е взето официално решение (т.54). При това положение да се обвърже правото на събиране на семейството съгласно член 10, параграф 3 буква а) от Директива 2003/86 с момента, в който компетентният национален орган вземе официално решение да признае съответното лице за бежанец и следователно с по-голямата или по-малка бързина, с която този орган разглежда молбата за международна закрила, би поставило под въпрос полезното действие на тази разпоредба и би било в разрез не само с целта на тази директива да се насърчава събирането на семейството и в тази връзка да се предоставя особена защита на бежанците, и по-специално непридружените малолетни или непълнолетни лица, но и с принципите на равно третиране и на правна сигурност. Ако за целите на прилагането на член 10, параграф 3, буква а) от Директива 2003/86 възрастта на бежанеца се преценява с оглед на датата на подаване на молбата за международна закрила, това би позволило да се осигури еднакво и предвидимо третиране на всички заявители, които в един и същи момент се намират в едно и също положение, като се гарантира, че уважаването на заявлението за събиране на семейството зависи основно от обстоятелства, свързани със заявителя, а не от такива, свързани с администрацията, като времето за разглеждане на молбата за международна закрила или на заявлението за събиране на семейството (вж. по аналогия решение от 17 юли 2014 г., N., [C-338/13, EU:C:2014:2092](#), т. 17).

Въз основа на визираното тълкуване на СЕС и за целите на настоящето производство е дължим извод, е след като към момента на подаване на молбата за закрила М. А. А. Х., [дата на раждане], е непридружен, непълнолетен кандидат, то тази молба следва да бъде разгледана съобразно

процедурните гаранции за тази уязвима група лица (чл.20, пар.3 и пар.5 от Директива 2011/95/ЕС и пар., т.17 от ДР на ЗУБ).

Правата на непридружените малолетни и непълнолетни кандидата са уредени в разпоредбата на чл.25 от ЗУБ. В случая, с Решение № 2251 от 19.09.2024 г. на председателя на НБПП, на основание чл.25, ал.2 от ЗПП, вр. чл.23, ал.2, чл.25, ал.1 и ал.3, т.2 и т.3 от ЗУБ на непълнолетния кандидат е назначен служебен защитник – адвокат Л. И. С. от САК, който да го представлява и защитава неговия най-добър интерес в хода на административното производство. Служебният защитник е присъствал на проведеното интервю, на което му е предоставена възможност да задава допълнителни въпроси за изясняване на бежанската история. Социален експерт при ДАБ-МС е изготвил Формуляр рег. № 16124 от 17.09.2024 г. за бърза оценка на риска в случая на непридружения непълнолетен кандидат, с което е осигурена неговата първоначална социална експертиза.

Националната разпоредба на чл.15, ал.4 от ЗЗДет. предвижда на неговото изслушване и консултиране задължително да присъства социален работник от дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, а при необходимост - и друг подходящ специалист. Безспорно, в конкретния случай, при провеждане на интервюто не е присъствал социален работник. Разпоредбата на чл.15, ал.6, изр.2 от ЗЗДет. предвижда при невъзможност за изразяване на становище от Дирекция „Социално подпомагане“, да се предостави доклад, което изискване в случая е не е спазено. В административната преписка не се съдържа доклад на Агенцията за социално подпомагане относно случая на непълнолетния кандидат, което е в нарушение на чл.15, ал.6 от ЗЗДет. За пълнота, към датата на подаване на жалбата до съда кандидатът вече е пълнолетен, поради което и съгласно чл.27, ал.1 от ГПК е правоспособен да стори това самостоятелно, респ. по силата на чл.2 от Закона за лицата и семейството съдът е приел за неприложима в съдебното производство на разпоредбата на чл.15, ал.6 от ЗЗДет.

По-нататък, оспореното Решение № 3679 от 03.06.2025 г. не съдържа мотиви относно висшия интерес на детето по смисъла на чл.6а от ЗУБ. След като към датата на подаване на молбата за закрила кандидатът е непълнолетен, а признаването на този статут има декларативен характер, то административният орган е следвало да съобрази правното положение на кандидата като уязвимо лице, респ. да изложи мотиви в акта си относно висшия интерес на детето. Липсата на изготвен в хода на административното производство социален доклад по чл.15, ал.6 от ЗЗДет. и необсъждането на висшия интерес на детето в оспореното решение навеждат на липса на мотиви и допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неправилно приложение на закона – отменителни основания по чл.146, т.2-4 от АПК.

Във Временни насоки за страната: С., публикувани на 20 юни 2025 г., автор ЕУАА – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, EASO): Последни развития в С., П. актуализация: юни 2025 г., се намира следната актуална по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС информация относно страната на произход на кандидата:

„Деца: П. актуализация: юни 2025 г.

Този профил се отнася за лица от С. под 18-годишна възраст. Фокусът е върху определени специфични за децата обстоятелства, характеризиращи се с повишена уязвимост и рискове, на които децата в С. могат да бъдат изложени.

Децата са били подложени на различни форми на насилие, равностойни на преследване, като убийства, осакатяване, експлоатация, изтезания, сексуално насилие, отвличане, трафик на органи, домашно насилие, вербуване от въоръжени групировки, принудителни бракове.

Въпреки че рискът, свързан с режима на А., е изчезнал, други субекти на преследване, като Сирийската национална армия (SNA), Сирийските демократични сили (SDF), Ислямска държава в И. и Л. (ISIL) и други недържавни субекти, включително неопределени въоръжени субекти, все още присъстват и действат и няма налична информация, показваща, че подходът им към децата се е променил. Освен това, извършителите на насилие срещу деца са също членове на техните семейства, общността и обществото като цяло.

HTS е подлагала деца на насилствено вербуване и ги е използвала като „живи щитове, атентатори самоубийци, снайперисти и палачи“. Към момента на писане няма конкретна информация относно отношението към децата от страна на Преходната администрация. Към декември 2024 г. около 7,5 милиона деца в С. се нуждаят от хуманитарна помощ, а около 6,4 милиона се нуждаят от психологическа помощ. Поради лошото икономическо положение детският труд и детските бракове остават преобладаващи механизми за справяне (вижте също раздела за жените и момичетата). Към януари 2025 г. около 2,4 милиона деца не посещават училище, а още един милион са изложени на риск от отпадане. Децата също са особено засегнати от липсата на граждански документи. Децата на жени, глави на домакинства, са изложени на повишен риск от безгражданство поради невъзможността да регистрират ражданията си. Съобщава се за случаи на вербуване на деца от Сирийските демократични сили (SDF) и от Револуционното младежко движение. Следователно може да се заключи, че:

Действията, за които се съобщава, че са извършени срещу деца, са от толкова тежък характер, че представляват преследване (напр. сексуално насилие, отвлечане, убийство, някои форми на детски труд, принудително набиране на персонал, принудителен брак). Лица, опасяващи се от принудително или детско вербуване *от кюрдските сили*, П. актуализация: юни 2025 г.

Към момента на писане практическото прилагане на споразумението, подписано между лидерите на SDF и Преходната администрация, *все още не е известно* (вж. Сирийски демократични сили (SDF)). В резултат на това кюрдските сили все още се считат за автономни, докато не се появи нова информация, потвърждаваща интеграцията им в новата сирийска армия“.

В Доклад с информация за страната на произход: С.: Ф. върху страната от **м. юли 2025 г.**, автор: EUAA – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, EASO) се открива следната актуална по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС информация относно страната на произход на кандидата:

„5.8.8 Провинция Р.

(б) Териториален контрол и основни въоръжени участници: Към края на май 2025 г. ISW и СТР картографираха централната част на провинция Р., граничеща с провинция А. на запад и провинция Д. ез-Зор на изток, като намираща се под контрола на SDF (Сирийски демократични сили). Докато малка ивица земя в северозападната част на провинцията също изглеждаше под контрола на SDF, по-голямата част от северната част на провинцията, 1279 където се намираха и няколко турски военни поста, 1280 и малка област, простираща се в провинция А. на западната граница под езерото А., бяха картографирани като намиращи се под контрола на подкрепяната от Турция SNA, 1281 която заедно с други въоръжени фракции официално е попаднала под контрола на Министерството на отбраната 1282 (вж. раздел 1.3.2(а) от този доклад за информация

относно процеса на интегриране на SNA в новата сирийска армия).

Южните части на губернаторство Р. бяха картографирани като до голяма степен под контрола на преходното правителство, въпреки че една област в центъра под град Ал-Т., простираща се от нефтеното находище Ал-Т. до нефтеното находище Дубайсан, изглежда е била оспорвана между Сирийските демократични сили (SDF) и преходното правителство.¹²⁸³ Според ISW и СТР това са били области, където и двете страни са провеждали офанзивни и отбранителни маневри, като нито една от групите не е контролирала напълно областите.¹²⁸⁴ По-малка област близо до източната граница и река Е. също изглежда е била под контрола на преходното правителство. Две области, едната в югозападната част на страната, а другата в югоизточната, бяха обозначени като „Територия на изгубения режим“¹²⁸⁵.¹²⁸⁶ На 10 март 2025 г. SDF и преходното правителство подписаха споразумение относно интегрирането на силите на SDF в новата сирийска армия (вижте раздел 5.1.1).¹²⁸⁷ Въпреки това, към началото на юни интеграцията на SDF в сирийската държавна армия все още не беше решена.¹²⁸⁸ Позовавайки се на Telegram канала на анти-SDF медията Al-S., ISW и СТР също съобщиха в средата на април 2025 г., че SDF са започнали изтегляне на силите си от град Ал-Т. (или Ал-Т.) към [населено място].¹²⁸⁹ Съществуването на клетки на ИДИЛ в губернаторството беше съобщено през референтния период.¹²⁹⁰ В края на април 2025 г. S. News събщи, че се очаква водената от САЩ международна коалиция да поддържа база в губернаторство Р.¹²⁹¹

(в) Тенденции в сигурността

През март 2025 г. GPC събщи, че предизвикателствата пред сигурността в североизточна С. продължават, включително в провинция Р., където сблъсъците са довели до жертви и разселване на цивилни.¹²⁹² В доклада се посочва също, че рискът от активен конфликт в североизточна С., включително в провинция Р., е по-висок, отколкото другаде в страната, поради продължаващите сблъсъци между SDF и HTS/SNA. Устойчивостта на клетките на ИДИЛ в региона, включително Р., допълнително изостри тази уязвимост.¹²⁹³ Същия месец ISW и СТР съобщиха за атаки от страна на Турция и подкрепяната от Турция SNA срещу позиции на SDF в провинция Р.,¹²⁹⁴ включително по магистрала 4.¹²⁹⁵ Към средата на март 2025 г. Турция е извършвала въздушни атаки срещу позиции на SDF в няколко сирийски провинции, включително в Р., почти ежедневно от декември 2024 г. насам.¹²⁹⁶ Между края на февруари и 7 март 2025 г. ескалацията на турските въздушни удари срещу позиции на SDF в провинциите Р. и източен А., според съобщенията, „е довела до едни от най-високите дневни смъртни случаи от седмици“.¹²⁹⁷ Според ACLED конфронтациите между SNA и SDF рязко намаляха след подписването на споразумението от 10 март от преходното правителство и SDF (вижте раздел 5.1.1), което съвпадна с по-малко турски въздушни удари в районите на SDF.¹²⁹⁸ Според главнокомандващия на SDF М. А., към края на май 2025 г. SDF са спазвали „примирие с Турция в продължение на два месеца и половина“.¹²⁹⁹

Източници съобщават за акции и кампании за задържане, извършени от SDF в провинция Р. през референтния период.¹³⁰⁰ В началото на март 2025 г. SDF съобщава, че са извършили акции срещу цивилни лица и са извършили арести в провинцията, без да посочват причини.¹³⁰¹ В средата на март 2025 г. сирийската телевизия събщи, че SDF са започнали мащабна кампания за арести в няколко североизточни сирийски провинции, включително Р., насочена към лица, изразили подкрепа за преходното правителство.¹³⁰² В средата на май 2025 г. същият източник събщи, че SDF са провели

интензивни военни операции в [населено място] и околностите му, включително кампания за задържане.¹³⁰³ През май лица, чиито членове на семейства са дезертирали от SDF, са били обект на кампании за задържане, в опит да се окаже натиск върху дезертьорите.¹³⁰⁴ SNHR съобщи, че най-малко 47 души са били задържани от SDF в провинциите Д. ез-Зор и Р. през втората половина на май 2025 г., включително лица, които бяха критични към политиките на SDF и роднините на дезертьори от SDF.¹³⁰⁵

(d) Инциденти, свързани със сигурността

Между 9 декември 2024 г. и 31 май 2025 г. ACLED е регистрирал 426 инцидента, свързани със сигурността, в провинция Р. (вижте Фигура 22). За периода между 1 март 2025 г. и 31 май 2025 г. ACLED е регистрирал 106 инцидента, свързани със сигурността (определени като битки, експлозии/дистанционно насилие, насилие срещу цивилни) в провинция Р.. От тях 61 са кодирани като инциденти на насилие срещу цивилни, 26 като експлозии/дистанционно насилие и 19 като битки. 47 от общия брой инциденти са станали през март.¹³⁰⁹

През референтния период ACLED регистрира инциденти, свързани със сигурността, и в трите области на губернаторството, като най-голям брой е документиран в област Р. (63 инцидента), следвана от Тел А. (26 инцидента). Най-малко инциденти са регистрирани в област Ал Т. (17 инцидента). Според данни на ACLED, SDF са основният участник в около 62% от всички регистрирани инциденти, свързани със сигурността (кодирани като „Актор 1“ или „Актор 2“) през референтния период, особено в инциденти, кодирани като насилие срещу цивилни, включващи задържания. По-голямата част от тези инциденти са станали през март. Неидентифицирани въоръжени групировки са участвали в около 16% от всички инциденти, свързани със сигурността, особено в инциденти, кодирани като експлозии/дистанционно насилие, причинени от противопехотни мини и импровизирани взривни устройства, които са засегнали цивилни. ИДИЛ е участвала в около 8% от всички инциденти, свързани със сигурността, всички от които са кодирани като битки, включващи SDF или свързани с тях сили. Преходните правителствени сили и военните сили на Турция също спорадично са участвали в инциденти, свързани със сигурността, в провинция Р..¹³¹¹

Според съда, актуалната информация относно страната на произход на кандидата и провинцията, от която същият произхожда, са изцяло в подкрепа на елементите от изнесената от кандидата лична бежанска история. Същите не са обсъдени в оспореното решение в светлината на цитираната актуална информация относно страната на произход на кандидата, което също е основание за отмяна и връщане на преписката за ново разглеждане.

В идентичен смисъл е Решение № 7192 от 26.06.2025 г. по адм. д. № 3841/2025 г., I отд. на ВАС.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 69-ти състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], С., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет.3, офис 9, чрез адв. Г. П.-С. от САК, Решение № 3679 от 03.06.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което му е

отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липса на предпоставките по чл.8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал.1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново произнасяне по молбата за закрила рег. № 16124 от 12.09.2024 г. на М. А. А. Х., при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: